

Kakšen je vaš dom?

3. Stanovanje.

Gotovo ste že videli prazno stanovanje? Same gole stene so bile in nič drugega. Kajne, kako je bilo divje, pusto, dolgočasno? In naj so bile tudi sobe polbeljene ali poslikane, vseeno prazne sobe niso nič prikupljive.

Ko pa pride v prazne sobe hišna oprava: stoli, mize, omare, postelje, ali ni takoj vse bolj živo in ljubeznivo? Pa tudi stene ne ostanejo gole. Nanje obesijo čedne slike. Zdaj je šele stanovanje prijazno.

Vaši starši skrbijo, da je hišna oprava pri vas čedna in lepa. Ni treba, da bi bila ravno bogata in okrašena — da je le čedna, pa je dobro.

Pride pa včasih k opravi zraven kakšen Janez Obreza in vse obdrgne z nožem: robove pri mizi, noge pri stoli, okraske pri posteljah. Vsa oprava postane po zaslugi takega strgača nekam čudno lisasta in pegasta. Kar zaboli človeka, če mora kje kaj takega gledati. Zato pa pazite, otroci, da v vaši hiši ne bo nikdar po vas kaj poškodovanega!

Kar je dal mizar čedno iz svojih rok, tega vi nikar ne pokvarite!

Kar ogabno je marsikje gledati, kako stopajo že dorastli otroci z umazanimi nogami po klopeh, stopajo z obutimi in nakovanimi škornji na stole in meninič tebinič sedajo celo na mizo. Celo v marsikateri šoli se najdejo vse klopi polne udrtin od žebeljev. Slišite, ljubi otroci, če je pa to lepo in čedno, potem pa mi ne vemo, kam je zašla naša pamet.

Spet drugod vidite v hišno opravo nerodno vrezane črke, ali pa vse popisano in porisano s kredo, s

tinto, z vsakovrstnimi svinčniki in barvami. Kako je to neokusno! Če hočete, da bomo še naprej prijatelji, opustite to packanje, ker vaša hišno opravo le kazi in kvari.

Recimo še par besedi o slikah. Lepo je, če je na steni kaj lepih slik. Preveč jih pa seveda ne sme biti. In tam naj bodo, kjer je zanje določeno mesto. Ne vedno novih žebljev zabijati v steno!

Po marsikaterih hišah pa manjka svetih podob. Poprosite vi, otroci, svoje starše, naj jih vsaj nekaj kupijo. Ali se bomo sramovali podob svojih patronov in patron — blagih, svetih ljudi, ki so storili obilo dobrega človeštvu?

Naj bi bilo par svetih podob vsaj v vaši spalnici. Vsak otrok naj bi imel blizu svoje postelje vsaj eno ali dve sliki. Ena naj bi bila spomin na prvo sveto obhajilo, druga pa naj bi predstavljala njegovega krstnega patrona ali patrono.

Častno mesto v vsaki hiši naj zavzema sveti križ. Vi otroci pa poskrbite, da boste veseli in zadovoljni, kadar boste pogledali na križ. Ali nismo kristjani? Večkrat obrišite prah s svetega razpela in pajčevine, ki se ga oprijemljejo. To bo pričalo, da res ljubite tistega, ki je bil za nas križan.

Ni pa lepo, če na križ ali na stene nalepíte celo vrsto čednih ali nečednih slik. Taka slika se zapraši, zamaže, odpade, madež pa ostane. Če imate večje število slik, razglednic in fotografij, imejte jih spravljene v kaki za to primerni škatlji ali knjigi. Če pa premorete kaj več denarja, si pa kupíte za to album. Tako se zove knjiga, ki je nalašč tako narejena, da lahko zataknete vanjo na vsako stran po več razglednic. V taki knjigi bodo razglednice v veselje vam in drugim, na steni bodo pa vam le v nečast, drugim pa nič v korist.

Nekaj lepega je v vsakem stanovanju hišni oltarček. Tega prav posebno priporočimo vaši oskrbi.

Marsikje imate v kotu na steni pritrjeno precej široko desko. Na njej stoji — recimo — kip presvete Srca Jezusovega ali pa kip Matere božje. Lahko, da je tudi kip kakega svetnika. Prostor okrog kipa je okrašen s cvetjem. Pozimi devate tja suho cvetje, v toplejših dneh pa sveže natrgane ali tudi rastoče cvetice. Tuintam vidimo pred takim kipom tudi prižgano lučko. Marsikje imajo pa tak oltarček narejen kar na predalniku.

Lučko pri hišnem oltarčku naj le drugi prižigajo, da se vam, otroci, ne pripeti kaka nesreča. Toda skrb za cvetje prevzemite vi! Enkrat na mesec — in to najmanj! — pa obrišite prah s hišnega oltarčka. Ne pozabite na to!

Lepo je, če opravljate pred tem oltarčkom svoje skupne molitve: jutranjo in večerno. Pragtako je lepo, če se pred tem oltarčkom malo pomudite, preden greste v cerkev k sveti maši, k sveti spovedi ali k svetemu obhajilu. Verjemite, da boste vsakrat veliko lažje zbrano molili.

Po nekaterih hišah je pa pozimi in poleti peč vsa — v zastavah. Toda to ni lepo in ni zdravo. Res je, da sušé zlasti po kmetih oprano ali premočeno obleko kar pri peči. Toda to ni prav. Če že mislite, da takó mora biti in da bi se svet podrl, če bi mokro obleko presušali pod streho, potem pa vsaj otroci poskrbite, zlasti ve deklice, da boste posušeno obleko brž lepo osnažili in spravili tja, kamor spada.

Skoraj vse tole, kar smo vam povedali, so sicer le malenkosti. A če boste ubogali, pa tako storili, kakor smo vam povedali, boste videli, da bo vaš dom na prijaznosti mnogo pridobil.